

Sag anlagt den 20. juni af SPRL Esedra mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-169/00)**

(2000/C 259/49)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. juni anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SPRL Esedra, Bruxelles, ved advokaterne Georges Vandersanden, Eric Gillet og Laure Levi, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen om at tildele kontrakt 99/52/IX.D.I til en gruppe af italienske firmaer, der er repræsenteret ved Centro Studi Antonio Manieri S.R.L., annulleres.
- Afgørelsen om ikke at tildele sagsøgeren kontrakten annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale 1 001 574,09 EUR i erstatning og renter.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har siden 1995 været ansvarlig for driften af vuggestuen og børnehaven »Clovis«, som de ansatte ved de europæiske institutioner kan gøre brug af. I 1999 besluttede Kommissionen sig til ikke at anmode om forlængelse af driftskontrakten og at iværksætte en udbudsforretning vedrørende driften af vuggestuen og børnehaven.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelser om at tildele kontrakten til en gruppe af italienske firmaer, der er repræsenteret ved Centro Studi Antonio Manieri S.R.L., og om ikke at antage sagsøgerens bud.

Sagsøgeren har støtte for sine krav gjort gældende, at forbuddet mod forskelsbehandling er blevet tilsidesat af følgende grunde:

- Bedømmelseskomiteén var ikke sammensat på en upartisk måde, idet den omfattede repræsentanter for forældresammenslutningen, der af uberettigede grunde tidligere har vist sig fjendtligt indstillet over for sagsøgeren.
- Sagsøgeren blev ikke indrømmet den samme frist for indgivelse af sit bud, som den der blev indrømmet de andre tilbudsgivere.

- Kommissionen stillede i modstrid med artikel 99, h), nr. 2), i Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen⁽¹⁾ visse spørgsmål til de bydende, som overskred en anmodning om yderligere oplysninger eller en anmodning om at korrigere åbenlyse, materielle fejl i udformningen af budet.

Endvidere rejser sagsøgeren det spørgsmål, om Kommissionens eventuelle manglende vilje til at tildele kontrakten til selskabet skyldes den negative holdning, som forældresammenslutningen har indtaget, hvilket i givet fald vil udgøre et tilfælde af magtfordrejning. Endvidere gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat udbudsmaterialet og begået en åbenbar fejl ved bedømmelsen af den virksomhed, der fik kontrakten tildelt. Kommissionens bedømmelse forekommer at være umulig, når der henses til kriteriet »pris« og kriteriet »kvalitet«.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at give en begrundelse, idet den har afvist at fremkomme med sådanne tilstrækkelige oplysninger, der gør det muligt at vurdere lovligheden af de anfægtede afgørelser.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af udbudsbekendtgørelsen og udbudsmaterialet derved, at omsætningstallene for den virksomhed, der modtog tilslag, viser, at den ikke økonomisk er i stand til at påtage sig opgaven.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 af 9.12.1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21.12.1977 (EFT L 315, s. 1).

Sag anlagt den 22. juni 2000 af Förde Reederei GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-170/00)**

(2000/C 259/50)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. juni 2000 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Förde Reederei GmbH, Flensburg (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne dr. Ulrich Schrömbges og dr. Lothar Harings, advokatfirmaet Graf von Westphalen Fritze & Modest, Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler in solidum erstatning for det tab, som sagsøgeren er blevet påført ved ophævelsen den 30. juni 1999 af »tax-free-ordningen« i henhold til artikel 28 i direktiv 92/12/EØF, hvorved sagsøgeren opgør og begrænser størrelsen af den påståede erstatning til 1 000 000 DEM med tillæg af rente 8 % p.a. fra domsafsigelsen.
- Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har under den foreliggende sag gjort krav gældende på erstatning i anledning af virksomhedens overtagelse af en rettighed, som følge af de tab Nordisk Færgefart A/S har lidt som følge af, at Rådet ved direktiv 92/12/EØF ⁽¹⁾ har standset det afgiftsfrie salg af varer under rejser inden for fællesskabet. Nordisk Færgefart drev indtil den 30. juni 1999 færgefart mellem Danmark og Tyskland. Firmaet var efter sagsøgerens oplysninger nødsaget til at indstille denne færgefart den 1. juli 1999, idet det uden et »tax free«-varesalg ombord på skibene ikke længere var muligt at opnå et økonomisk overskud. Sagsøgeren har nu nedlagt påstand om erstatning for den fortjeneste, som Nordisk Færgefart som følge af driftsophøret er gået glip af i det andet halvår af 1999.

Sagsøgeren har som begrundelse for sit krav navnlig gjort gældende, at direktivet tilsidesætter ranghøjere retsregler, nærmere bestemt:

- Det fællesskabsretlige retsstatsprincip, idet direktivet indeholder selvmodsigende og uklare regler.
- Traktatens målsætninger om etablering af det indre marked i henhold til artikel 14 EF (tidligere artikel 7a).
- Forbuddet mod told og afgifter med tilsvarende virkning i medfør af artikel 25 EF (tidligere artikel 12).
- Forbuddene i artikel 28 EF (tidligere artikel 30) og artikel 29 EF (tidligere artikel 34),
- artikel 93 EF (tidligere artikel 99), der tillader harmonisering af indirekte skatter,
- proportionalitetsprincippet, da direktivet ikke er egnet til at virkeliggøre det indre marked,
- princippet om beskyttelse af den berettigede forventning,
- en række grundrettigheder og grundlæggende friheder, herunder retten til fri erhvervsudøvelse, ejendomsretten og handelsmæssig og økonomisk frihed.

(1) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, EFT L 76, s. 1.

Sag anlagt den 27. juni 2000 af Jean-Pierre Pierard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-172/00)

(2000/C 259/51)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. juni 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Pierre Pierard, Bruxelles, ved advokaterne Jacques Lombart og Eric Boigelot, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at genindsætte sagsøgeren i hans oprindelige tjenestegren den 13. oktober 1999 trods den formelle anmodning, han havde indgivet herom i notat af 26. april 1999, annulleres.
- Afgørelsen om at afslå sagsøgerens klage annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes som godtgørelse for ikke-økonomisk skade at betale sagsøgeren 6 200 EUR samt renter fra sagens anlæg til fuldstændig betaling.
- Sagsøgte tilpligtes under alle omstændigheder at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der var tjenestegørende i generaldirektorat IX »Personale og Administration«, mens han varetog sit hverv som repræsentant for personalet uden for Fællesskabet i Det Centrale Personaleudvalg, har gjort gældende, at han straks burde være blevet genindsat i sin oprindelige stilling ved udløbet af sit hverv den 18. maj 1999.

Han har anført, at den omstændighed, at sagsøgte ikke traf afgørelse herom inden for en rimelig frist,

- er i strid med artikel 1a, artikel 36, artikel 38, litra g), og artikel 45 i tjenestemandsvedtægten og artikel 1, sidste stykke, i bilag II til vedtægten samt med ligebehandlingsprincippet, omsorgsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og
- har påført ham både et karrieremæssigt tab og en ikke-økonomisk skade.